

(B. Sp. 3423) afgiven $\frac{31}{6}$. (Ordfører: Hans Jacob Sørensen). 2. Beh. $\frac{7}{6}$ (F. Sp. 8150). 3. Beh. $\frac{7}{6}$ (F. Sp. 8157). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{9}{6}$ (L. Sp. 2249). 2. Beh. $\frac{13}{6}$ (L. Sp. 2272). 3. Beh. $\frac{13}{6}$ (L. Sp. 2325). Loven stadfæstet 13. Juni 1922. (Lov-Tid. Nr. 251).

I Februar Maaned d. A. var alle danske Hovedfarvande isfyldte fra Skagen til Gedser — hedder det i Bemærkningerne til Loven —, i Slutningen af Januar Maaned begyndte Isdannelserne i Smaalandshavet. I Tidsrummet 5.—27. Februar var alle østjydske Havne lukket for Skibsfart. Et stort Antal Dampere laa indefrosne kortere eller længere Tid, og mange af dem led Havarier, som i Forbindelse med de Tab, Isforholdene medførte, repræsenterede meget betydelige Beløb.

Under hele denne Iperiode blev der til Handelsministeriet rettet en Række Henvendelser fra Provinshavne, Rederier og Ladningsejere om at forsøge at skaffe det fornødne Isbrydermateriel til Raadighed.

Det viste sig imidlertid meget hurtigt, at det Isbrydermateriel, der for Tiden raades over her i Landet, var ganske utilstrækkeligt til at yde fornøden Assistance under de foreliggende Forhold, og da man efter Statistikken maa regne med, at der ogsaa fremtidig vil komme Vintre med Iperioder, der lægger Skibsfarten i de danske Hovedfarvande betydelige Hindringer i Vejen, maatte naturligt opstaa Spørgsmaal om at søge tilvejebragt en tidssvarende Isbryder til Anvendelse i de danske Hovedfarvande, først og fremmest i Kattegat. Ved et den 21. Februar d. A. afholdt Møde i Handelsministeriets, hvor Dansk Dampskibsrederiforening, Grosserer-Societetets Komité, Landbrugseksportens Femmandsudvalg, Provins-handelskammeret, Søassurandørerne, Det Forenede Dampskibs-Selskab og Det Østasiatiske Kompagni var repræsenteret, viste der sig stærk Stemning for at søge denne Tanke realiseret. Repræsentanterne for de ovennævnte Erhvervsorganisationer og Selskaber gjorde sig derhos til Talsmænd for den Opfattelse, at det omhandlede Spørgsmaal maatte betragtes som en Statsopgave, og henstillede, at Staten skulde paatage sig Tilvejebringelsen af det Isbrydermateriel, der med Henblik paa fremtidige Isvintre maatte skønnes fornødent, eventuelt saaledes at de Udgifter, som Staten i denne Anledning maatte paatage sig, søgtes dækket gennem en dertil sigtende Isafgift. Denne Opfattelse kunde Handelsministeriet tiltræde, og Ministeren fremsatte nærværende Lov, der er saalydende:

§ 1. Handelsministeren bemyndiges til at anvende et Beløb af indtil 1 535 000 Kr. til Anskaffelse af en Isbryder. —